ECLI:LV:AT:2023:0221.11181216017.5.L
Lieta Nr.11181216017, SKK-137/2023
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2023. gada 21. februārī

Senāts šādā sastāvā: senatores Sandra Kaija, Irīna Jansone, Inguna Radzeviča,

iepazinies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas 2022. gada 9. novembra lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Šā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 573. panta pirmā daļa noteic, ka nolēmumu tiesiskumu kasācijas kārtībā pārbauda tikai tādā gadījumā, ja kasācijas sūdzībā vai protestā izteiktā prasība pamatota ar Krimināllikuma pārkāpumu vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā. Pamatojot savu lūgumu, apsūdzētais /pers. A/ norāda, ka apelācijas instances tiesa pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 128. panta otrās un trešās daļas pārkāpumu, jo, izdarot atzinumus par automašīnas braukšanas ātrumu un notikuma vietu, nav izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā un nepamatoti piešķīrusi augstāku ticamības pakāpi autotehniskās ekspertīzes eksperta atzinumam.

Izmeklēšanas eksperimentā iegūtās ziņas par faktiem nav izmantojamas pierādīšanā, jo apelācijas instances tiesa sniegusi pretrunīgus atzinumus par laika apstākļiem noziedzīgā nodarījuma un izmeklēšanas eksperimenta laikā, sākotnēji norādot, ka laika apstākļi ir nedaudz atšķirīgi, bet pēc tam atzīstot, ka tie ir tādi paši.

Tiesa nav izvērtējusi, vai pirmstiesas kriminālprocesā nav pieļauta kriminālprocesa neattaisnota novilcināšana, tādēļ nepamatoti nav piemērojusi Krimināllikuma 49.[1] panta nosacījumus.

Senāts konstatē, ka kasācijas sūdzībā atkārtoti apelācijas sūdzības argumenti, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Atstājot negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka pirmās instances tiesa ir detalizēti izvērtējusi lietā esošos pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām, pamatojoties uz tiem konstatējusi apsūdzētā /pers. A/ darbībās visas nepieciešamās un obligātās viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes un pareizi kvalificējusi apsūdzētā darbības pēc Krimināllikuma 260. panta otrās daļas.

Pretēji kasācijas sūdzībā norādītajam tiesa atzinumus par to, ka uzbraukums gājējam ir noticis uz gājēju pārejas un apsūdzētais /pers. A/ uzbraukuma brīdī vadīja automašīnu ar ātrumu 25–30 km/h, pamatojusi ne tikai ar 2019. gada 12. aprīļa autotehniskās ekspertīzes eksperta atzinumā, bet arī ar liecinieku /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ un tiesu medicīnas eksperta /pers. G/ liecībās norādītajām ziņām par faktiem. Tāpat tiesa vērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumos un paša /pers. A/ liecībās norādīto, ka viņš vadīja automašīnu ar ātrumu 20–30 km/h.

Tiesa, izvērtējot Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra sniegto informāciju, atzinusi, ka ceļu satiksmes negadījuma brīdī 2017. gada 1. decembrī un izmeklēšanas eksperimenta laikā 2020. gada 18. decembrī laika apstākļi bijuši tikai nedaudz atšķirīgi un minētās atšķirības nav tik būtiskas, lai ietekmētu izmeklēšanas eksperimenta laikā iegūtos rezultātus.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais nav pamatojis, kā lēmuma motīvu daļā tālāk iekļautā norāde, ka izmeklēšanas eksperiments veikts apstākļos, kādos notika ceļu satiksmes negadījums, novedusi pie nelikumīga nolēmuma.

Pretēji kasācijas sūdzībā norādītajam apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi, vai kriminālprocesā, tai skaitā pirmstiesas kriminālprocesā, nav pārkāptas apsūdzētā /pers. A/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, un pārkāpumu nav konstatējusi.

Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumenti daļā nav pamatoti ar norādi uz Krimināllikuma pārkāpumu vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu, bet pēc būtības tie pauž kasācijas sūdzības iesniedzēja neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot lietā iegūto pierādījumu ticamību un pietiekamību, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmo daļu.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.[1] panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

S.Kaija I.Jansone I.Radzeviča